

[Arbejdsministeren.]

i forbindelse med reguleringspristallet for den forudgående januar måned.

Ved et eventuelt fald i henholdsvis reguleringspristallet og de specielle indekser for bolig og brændsel og belysning under 100 foreslås regulering nedad for hver 2 points, hvorved der opnås overensstemmelse med tilsvarende nye bestemmelser i de førortalte sociale love.

For at opnå en ajourføring af de i lovforslaget indeholdte beløb med prisudviklingen frem til januar 1963, der er basistidspunktet for det ny reguleringspristal, er der ved fastsættelsen af beløbene taget hensyn til, at der efter den seneste regulering — efter de hidtil gældende bestemmelser — henstod visse mindre udækkede prisstigninger.

Den foreslåede ændring, for så vidt angår reguleringen af statstilskuddet, får virkning fra og med arbejdsløshedskassernes regnskabsår 1964-65, medens den foreslåede ændring af reguleringen af grænserne for de beløb, der ydes som husleje- og brændselshjælp til de forsikrede, får virkning fra den 1. april 1964, idet henholdsvis reguleringspristallet og de specielle indekser for bolig og brændsel og belysning for januar 1964 vil danne grundlag for de første eventuelle reguleringer.

Med disse bemærkninger, og idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til forslaget, skal jeg anbefale lovforslaget til tingets velvillige behandling.

Socialministeren (Bundvad): Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til 4 love, nemlig *forlag til lov om ændring i lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde. (Om ændret pristalsregulering)*, *forlag til lov om ændring i lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m. fl. (Om ændret pristalsregulering)*, *forlag til lov om ændring i lov om forsørgelse af militære invalider og sådannes efterladte i de sonderjyske landsdele. (Om ændret pristalsregulering)* samt *forlag til lov om ændring i lov om midlertidigt tillæg til visse ydelser i henhold til ulykkesforsikringsloven, loven om invaliderente m. v. til tilskadekomne militære værnepligtige samt loven om invalideforsørgelse. (Om pristalsregulering)*.

De 3 førstnævnte lovforslag er en direkte følge af lov nr. 83 af 16. marts 1963 om beregning af et reguleringspristal, medens det sidstnævnte forslag tilsigter at lade de ældre løbende ydelser fra før 1947, der hidtil har været reguleret ved en række særlove, undergive samme automatiske pristalsregulering efter reguleringspristallet.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til forslagene, skal jeg knytte et par ord til forslaget om, at der i disse love som udgangspunkt for reguleringen vælges 98 i reguleringspristallet for oktober i stedet for 100. Med 98 som udgangspunkt tilgodeser man den brøkdelen af en reguleringsportion, som henstod udækket ved overgangen til det nye reguleringspristal i januar 1963, samtidig med at man bevarer kontinuiteten i reguleringen såvel af lovenes kronebeløb som af de løbende ydelser. En ajourføring af beløbene efter januar-reguleringspristallet er derimod ikke hensigtsmæssig. Et sådant system vil nødvendiggøre en ændring af reguleringsbestemmelserne for de løbende ydelser, og da disse bestemmelser for ulykkesforsikringslovens og militærerstatningslovens vedkommende er udarbejdet på basis af de i 1948 og 1959 i lovene fastsatte erstatningsniveauer, ville man — såfremt man valgte dette system — belaste administrationen med omregning af samtlige løbende ydelser.

Jeg skal endvidere med hensyn til forslaget om ændring af ulykkesforsikringslovens § 75 om indtægtsgrænserne for stats-tilskud til nedsættelse af præmierne bemærke, at det efter min mening vil være rimeligt ved denne lejlighed at gennemføre en fælles indtægtsgrænse for hele landet.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslagene til tingets velvillige behandling.

Formanden: Jeg er blevet gjort opmærksom på, at der ved stemmetællingen ved afstemningen i slutningen af forrige møde var en fejl.

De rigtige tal er følgende: for det stillede dagsordensforslag stemte 75, imod stemte 98, medens 1 medlem tilkendegav, at han hverken stemte for eller imod.

De rigtige stemmetal er indføjet i Folketingsprotokollen.

Den eneste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om bunden opsparing for skatteåret 1963-64.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 137, fremsættelsen i tidenden sp. 105).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Peter Nielsen: Der er vel snart sagt alt pro et contra den bundne opsparing, således at yderligere bemærkninger kun kan blive gentagelser. Jeg skal derfor nøjes med at omtale og anbefale de tekniske ændringer, som lovforslaget indeholder bestemmelser om.

Det foreslås nu, at den bundne opsparing kan indbetales i 6 rater i stedet for i 2, som der står i loven. Sidste rettidige indbetalingsdag for sidste rate bliver den 5. maj 1964, altså 2 måneder senere end ifølge den oprindelige lov. Dette er en betydelig lettere form for opsparingen, og uanset hvilket synspunkt man kan have på den bundne opsparing, må dog alle være enige om, at det bliver mere behageligt for skatteyderne at indbetale på den nu foreslåede måde.

Man kan selvfølgelig rejse det spørgsmål, hvorfor dette lovforslag ikke er kommet noget før, men først nu i sidste øjeblik, men, som det også fremgår af fremsættelsen, skyldes det, at de fleste skatteydere vel ikke egentlig har beskæftiget sig praktisk med den bundne opsparing før nu i sidste øjeblik. Det naturligste havde vel været, om borgerne havde sparet skattelettelserne op og nu havde dem parat til opsparingsindbetaling. Men det er jo menneskeligt at skyde ubehagelighederne fra sig så længe som muligt, og mange står vel nu i den situation, at de af novemberlønnen skal betale både forfalden skat og bunden opsparing for et halvt års skattelettelser. Dette ville også have bevirket mange ansøgninger om udsættelse af indbetalingen; at behandle sådanne ansøgnin-

ger individuelt ville give oppebørselsmyndighederne et meget stort arbejde, som de næppe på forsvarlig måde kunne klare inden forfaldsdagen. Derfor er det mere praktisk at give denne udsættelse generelt ved en lov.

Den foreslåede nyordning rejser dog det spørgsmål, om de, der allerede har betalt den første rate, kan begære de to tredjedele af det indbetalte tilbage og så vente med at betale dem til januar og februar. Jeg skal erkende, at det kun er et spørgsmål af mindre betydning, idet de, der allerede nu har indbetalt, vel har gjort det i ønsket om at have sagen fra hånden og i øvrigt har haft pengene disponible, men det er jo lige så godt at få det spørgsmål klaret.

Jeg anbefaler i øvrigt lovforslaget.

Henry Christensen: Selve det foreliggende lovforslag indeholder jo ikke voldsomme ting. Det går efter sin ordlyd alene ud på en lempelse af betalingsterminerne for den bundne opsparing, der blev gennemført som et led i regeringens såkaldte helhedsløsning. Det giver derfor ikke anledning til mange bemærkninger, men man kan måske dog sige så meget, at det nok kan give anledning til forundring, at dette lovforslag kommer den 15. oktober, efter at første rate af den bundne opsparing er forfalden til betaling den 1. oktober, selv om vi nok ved, at sidste rettidige indbetalingsdag er den 3. november.

Som det ærede medlem hr. Peter Nielsen gjorde opmærksom på, har en del skatteydere utvivlsomt allerede betalt den første rate, og derved rejstes det problem, som det ærede medlem nævnte, og som jeg går ud fra at finansministeren vil svare på.

For skatteadministrationen eller kommunerne, som skal opkræve den bundne opsparing, gælder, at disse lovændringer kommer på et tidspunkt, hvor de for længst har sendt opkrævninger ud. Resultatet må altså blive, at man pålægger kommunerne et forøget besvær, og grunden er den, at den lov, som regeringen har gennemført for